

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 18Co/2/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8614202718
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8614202718.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobkyne: R. S., bývajúcej v J. XXX, zastúpenej JUDr. Jánom Škrabom, advokátom so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 200, proti žalovanej: A. S., bývajúcej v O. X, zastúpenej JUDr. Michalom Dribňákom, advokátom so sídlom v Medzilaborciach, Kpt. Nálepku 440, o zaplatenie 4 741 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 6C/118/2014-223 zo dňa 31.05.2018 jednohlasne takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vracia vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie rozhodol takto :

I. Zrušuje platobný rozkaz Okresného súdu Svidník č. k. 6C/118/2014-12 zo dňa 05.06.2014.

II. Konanie v časti o zaplatenie istiny vo výške 2 500 eur zastavuje.

III. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobkyňu sumu 2 241 eur s 8,75 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 4 741 eur od 01.01.2013 do 24.02.2015, zo sumy 4 241 eur od 25.02.2015 do 15.04.2015 a zo sumy 2 241 eur od 16.04.2015 do zaplatenia, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

IV. Žalobkyňu priznáva proti žalovanej náhradu trov konania v plnom rozsahu, o výške ktorých bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. §267 ods. 3, 4 CSP, §144, §145 ods. 1, 2 CSP a §34, §35 ods. 1, §37 ods.1, §489 ,§494 a §657 a §558, §559 ods. 2 OZ. V rozhodnutí uviedol, že z vykonaného dokazovania došiel k záveru, že žaloba žalobkyne je dôvodná. Žalovaná nepoprela, že po smrti manžela žalobkyne v roku 2011 jej požičala finančné prostriedky bez písomnej zmluvy o pôžičke. Sumy, ktoré boli požičané žalobkyňou si zapisovala do svojho denníka. Žalobkyňa uvádzala celkovú sumu pôžičiek 6 116 Eur, žalovaná potvrdila sumu 3 886 Eur, neskôr uviedla sumu 4 000 Eur. Dohodli sa na splátkach po 50 Eur, čo skutočnosti aj žalovaná plnila v priebehu rokov 2012-2013. Je nesporné, že žalobkyňa opakovane žalovanú vyzývala na vrátenie týchto pôžičiek. Za týmto účelom navštívila opakovane osobne žalovanú. Žalovaná v priebehu toho vrátila 150 Eur a neskôr 350 Eur. Po zúčtovaní týchto súm podpísala žalovaná uznanie dlhu na sumu 5 241 Eur. Vypočutými svedkami nebolo preukázané, žeby žalobkyňa sa vyhrážala zabitím žalovanej, prípadne fyzickému napadnutiu. Skutočnosť, že zamkla byt, aby doriešila otázku vrátenia dlhu síce bola nesporná, no z toho nevyplýval záver, žeby bol vyvíjaný tlak vo vzťahu ku samotnému podpisu uznania dlhu a dlžnej sumy. K tomuto sa vyjadroval zať žalovanej, čiže bezprostredne blízky príbuzný. Tento záznam o dlhu vyhodnotil súd ako dôkaz o pôžičke, o výške tejto pôžičky, z procesného hľadiska tým bola posunutá dôkazné bremeno na

žalovanú, ktorá nijakým spôsobom nevyvrátila tvrdenia žalobkyne tak aby presvedčila súd, ktorý vykonal rozsiahle dokazovanie vo veci. Vo vzťahu výšky splatného dlhu podľa názoru súdu prvej inštancie neobstala námietka premlčania vznesená zo strany žalovanej, keďže týmto úkonom došlo k plynutiu novej premlčacej 10 ročnej lehoty. Žaloba teda bola podaná včas v roku 2014 a žalovaná sa zaviazala do konca roka 2013 vyrovnat' dlh. Pokiaľ išlo o svedkyňu Q. S., ktorá je svokrou oboch strán, táto síce prehlásenie podpísala, no nevedela čo podpisuje. Vo vzťahu k námietke žalovanej, že žalobkyňa nevedela hospodáriť s peniazmi a poukázala na rád pôžičiek, ktoré si v tomto období zabezpečovala, existuje dôkaz, že všetky tieto krátkodobé úvery vyrovnala, zabezpečila bývanie, vybuodovala dom, stará sa o postihnutú dcéru a preto nemal súd prvej inštancie dôvod neveriť všetkým vyjadreniam a výpovediam žalobkyne. Vo vzťahu k tomu, že čiastočne došlo k späťvzatiu žaloby na sumu 2 500 Eur následne vyhovel vo zvyšku teda v sume 2 241 Eur vrátane úrokov z omeškania podľa §517 ods. 2 a vl. nar. č. 586/2008.

3. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa §255 ods.1 a §256 ods.1 CSP.

4. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podala odvolanie žalovaná. Táto uviedla, že po zrušení platobného rozkazu vydaného vo veci vykonal súd prvej inštancie dokazovanie, v ktorom vyplynulo, že si od žalobkyne požičala sumu 4 000 Eur. Poukázala na exekučne konanie pred X.. B. T. v sume 2 850 Eur a potom tiež na sumu 850Eur doklad z B. banky a tiež na sumu 300 Eur a 836,07 Eur vo vzťahu k finančným pomerom žalobkyne. Na tomto tvrdení trvala v priebehu celého konania. To, že sa viedlo voči žalovanej viacero exekučné konania, neboli tajné ani sporné. Okrem toho namietala žalovaná, že listinu, ktorú vyhodnotil súd prvej inštancie ako uznanie dlhu, neobsahuje všetky všeobecné náležitosti a to z toho dôvodu, že nie je zrejmy dôvod vzniku pohľadávky. Musí byť presne určená výška pohľadávky a prísľub dlžníka, že tento dlh zaplatí. Nestačí len dôvod pôžičky a výška požičanej sumy. Práve pre absenciu všeobecných náležitostí tento doklad nie je uznaním dlhu. Upozornila nato, že žalobkyňa ju uzamkla v byte a vyhrážala sa smrťou, fyzickým napadnutím a trvala na tom, že kým nepodpíše túto listinu nepustí ju z bytu. V konečnom dôsledku pre ňu následne prišiel zať, ktorý bol vypočítaný ako svedok a uvádzal okolnosti, akým spôsobom došlo k podpisu tejto listiny. Čo sa týka svedka Z. považuje žalovaná jeho vyhlásenie za nepravdivé, zavádzajúce. Nebol prítomný pri žiadnom jednaní. Rovnako je potrebné konštatovať aj to, že sa vyjadřila aj starostka obce, kde žije žalovaná v tom zmysle, že nemá vedomosť, žeby nejakým spôsobom žalovaná mala dlhy. Naopak, žalobkyňa v rokoch 2004 až 2013 opakovane uzatvárala zmluvy o spotrebiteľskom úvere a má tendenciu sa zadlžovať. Ďalej tiež v rokoch 2015 a 2017 bola vedená v zozname dlžníkov Mesta W.. Uzavrela aj záložnú zmluvu. Vo vzťahu k sume 80 Eur, 25 Eur a 56 Eur namietala tiež pasívnu ale aj aktívnu vecnú legitímáciu. Žalovaná pôžičku, ktorú si požičala od žalobkyne vrátila. Rovnako zle sa posúdila aj námietka premlčania. Podľa názoru žalovanej bolo plnenie ponechané na vôli žalovanej a potom je potrebné vychádzať z toho, že nárok z roku 2011 bol premlčaný vo všeobecnej premlčacej lehote k podanej žalobe. Trovy konania tiež nezavinila sú v blízkom príbuzenskom vzťahu. Postoj žalovanej bol taký, že z časti uznávala tento základ nároku a z toho dôvodu bolo potrebné použiť §257 CSP. Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovanej nevyjadřila.

5. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací podľa ust. §34 CSP prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379, § 380 CSP, bez nariadenia pojednávania (a contrario) §385 ods. 1 CSP s prihliadnutím na zrušujúce rozhodnutie Najvyššieho súdu SR č. k. 3Cdo/182/2019-302 zo dňa 28.10.2020 a odvolací súd bol aj viazaný právnym názorom dovolacieho súdu podľa § 455 CSP, dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie, proti ktorému podala odvolanie žalovaná je potrebné zrušiť podľa ust. § 389 ods. 1 písm. b) CSP.

6. Z doteraz vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaná si v priebehu roka 2011 po smrti svojho manžela od žalobkyne požičala finančné prostriedky v rôznych sumách bez písomnej zmluvy o pôžičke. Systém požičiavania bol dohodnutý na základe strán sporu vo forme istého denníka, kde sa uvádzal dôvod požičania peňazí žalovanej a aj výška, resp. aj splácanie dlhu v jednotlivých splátkach, o čom bol práve vedený tento denník alebo prehľad pôžičiek a splátok medzi veriteľkou a dlžníčkou.

7. Krajský súd v Prešove v predmetnej právnej veci rozhodol rozsudkom č. k. 18Co/181/2018-258 z 24.04.2019 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal žiadnej zo strán sporu. V dôsledku dovolania žalovanej proti rozsudku odvolacieho súdu rozhodoval vo veci Najvyšší súd SR uznesením č. k. 3Cdo/182/2019-302 zo dňa 28.10.2020 tak, že zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z dôvodov rozhodnutia je zrejme,

že je potrebné sa dostatočne vypořiadat' s listinou, ktorá bola označená ako Denník pôžičiek a splátok podľa obsahu a vyhodnotiť záväzky, ktoré z tejto listiny vyplývajú, či sú objektívne zistiteľné a či z nej vyplýva vôľa žalovanej dlh splniť, a teda či táto listina svedčí o uznaní dlhu zo strany žalovanej.

8. Podľa 455 CSP, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie a odvolací súd sú viazaní právnym názorom dovolacieho súdu.

9. Keďže dovolací súd považoval za nedostatočné ako sa odvolací súd vypořiadal s náležitosťami po obsahovej i formálnej stránke listiny, ktorá bola vyhodnotená ako listina o uznaní dlhu, v zmysle zásady dvojinstančného konania a v zmysle v tom, že súdu prvej inštancie rozhodol prvýkrát v predmetnej právnej veci, v zmysle toho odvolací súd považoval za správne zrušiť toto rozhodnutie súdu prvej inštancie a dať priestor na vypořiadanie sa s otázkou, či možno listinu, ktorú súd prvej inštancie vyhodnotil ako uznanie dlhu po obsahovej stránke a formálnych náležitostiach za takéto uznanie považovať. Rovnako súd prvej inštancie sa vypořiadava s otázkou, či záväzky, ktoré z nej vyplývajú sú objektívne zistiteľné a či z nej vyplýva vôľa žalovanej dlh splniť. V neposlednom rade potom, čo sa súd prvej inštancie vypořiadava s námietkou žalovanej k listine o „uznaní dlhu“, v prípade, že táto nebude považovať za prejav žalovanej o uznaní dlhu, vyspořiadava sa aj so vznesenou námietkou premlčania. Následne rozhodne o veci opakovane a v súvislosti s tým, že bolo rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušené, rozhodne aj o trovách odvolacieho a dovolacieho konania podľa § 396 ods. 3 a § 453 ods. 3 CSP.

10. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom.

Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).